

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Falcsik István ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Szabó András jogtanácsos által képviselt Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága alperes ellen vámügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2007. április 26. napján kelt 8.K.32.362/2006/11. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 12. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 8.K.32.362/2006/11. sorszámú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 250.000 /kettőszázötvenezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 1.828.800 /egymillió-nyolcszázhuszonnyolcezer-nyolcszáz/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A vámhatóság a felperesnél 1991. január 1. és 2001. december 31-e közötti időszak tekintetében utólagos ellenőrzést folytatott le, melynek eredményeként összesen 87.652.920 Ft vámterhet szabott ki a felperessel szemben. A felperes a fizetési határidő - 2003. március 11. - lejártá előtt ebből 19.716.369 Ft-ot megfizetett, míg a fennmaradó 67.936.551 Ft vám megfizetésére részletfizetés engedélyezését kérte. A Vám- és Pénzügyőrség Központi Ellenőrzési Parancsnoksága /a továbbiakban: VPKEP/ 12 hónapos részletfizetést engedélyezett.

A felperes az utólagos ellenőrzés megállapítása alapján hozott határozatokkal szemben fellebbezett, majd közigazgatási pert kezdeményezett, melyben a Fővárosi Bíróság 18.K.32.228/2003/7. sorszámú végzésével a végrehajtást felfüggesztette.

A felperes az engedélyezett részletfizetésből 3 havi, összesen 17.136.871 Ft-ot megfizetett, majd pervesztessége folytán a fennmaradó 50.800.680 Ft vámtartozásra ismét részletfizetést kért, melyre 8 hónapos részletfizetést engedélyeztek.

Ezt követően a VPKEP, mint elsőfokú vámhatóság határozatával 30.479.320 Ft késedelmi pótlékot szabott ki a felperessel szemben a vámjogról, a vám eljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény /a továbbiakban: Vtv./ 143. § /1/ bekezdése alapján.

A fellebbezésre eljáró alperes 25019/2006. VPOP.I. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta azzal, hogy a késedelmi pótlék kiszabása a Vtv. 143. § /1/ bekezdése alapján kötelező, valamint a késedelmi pótlék vonatkozásában a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ szabályai nem alkalmazhatók.

A felperes keresetében a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését kérte azzal, hogy a késedelmi pótlék kiszabására vonatkozóan a Vtv. eljárási szabályokat nem alkalmaz, így az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény /a továbbiakban: Áe./ szabályait kellett alkalmazni, illetve időközben hatályba lépett Ket. rendelkezéseit. A Ket. 148. § /8/ bekezdése értelmében pedig késedelmi pótlékot nem lehetett volna felszámítani az ügyben. A felperes késedelembe nem esett, hiszen két alkalommal is részletfizetési kedvezményben részesült.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény /a továbbiakban: T./ 75. § /1/ bekezdés b/ pontja alapján a Vtv. rendelkezéseit kellett alkalmazni. A vámteher megfizetéséről a Vtv. 132. § /2/ bekezdés c/ pontja rendelkezik. A részletfizetést a Vtv. 133. § /3/ bekezdése szabályozza.

A Vtv. 143. § /1/ bekezdése alapján pedig a fizetési kötelezettség késedelmes teljesítése esetén a fizetési határidő lejártát követő naptól a megfizetés napjáig késedelmi pótlékot kell fizetni. A Vtv. 143. §-a, illetve a Vtv. végrehajtásáról szóló 45/1996. /III.28./ Korm. rendelet /a továbbiakban: Vhr./ 214. § /1/ bekezdése, illetve 221. § /1/ bekezdése részletesen szabályozza a késedelmi pótlék megállapítás szabályait.

A jogszabályok értelmezése alapján az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy bár a felperes a Vtv. 133. § /3/ bekezdése alapján részletfizetési kérelmet terjesztett elő, de ez a kérelem nem jelent teljesítést, így a részletfizetés engedélyezése nem teszi meg nem történtté a késedelmet.

Az elsőfokú bíróság azzal a felperesi jogi állásponttal sem értett egyet, mely szerint arra az időszakra, amíg a bíróság a keresettel támadott határozatok végrehajtását felfüggesztette, a Ket. 148. § /8/ bekezdése értelmében nem számítható fel késedelmi pótlék. A két

jogszabály /Vtv., Ket./ szubszidiaritás elvéből fakadóan, azokban a kérdésekben, amelyeket a Vtv. nem szabályozott, a Ket. rendelkezéseit kell alkalmazni. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azonban a késedelmi pótlék tekintetében a Vtv. mind anyagi, mind eljárásjogi szempontból tartalmaz szabályokat, így a Ket. 148. § /8/ bekezdése nem alkalmazható.

A Fővárosi Bíróság a határozatok végrehajtásának felfüggesztését rendelte, de ez csupán a kiszabott vámteher végrehajtás útján történő beszédését akadályozta meg, de a késedelem a Vtv. 143. § /1/ bekezdése szerint továbbra is fennállt. A Ket. 13. § /2/ bekezdés b/ pontja alapján is megállapítható, hogy erre az ügyfajtára speciális törvény vonatkozik, a Vtv. a késedelmi pótlék kötelező kiszabását rendeli el. Az elsőfokú bíróság még azt is kiemelte, hogy a végrehajtás felfüggesztése tekintetében a bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ szabályai szerint járt el, nem pedig a Ket. alapján.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését, és keresetének helyt adását. Továbbra is arra hivatkozott, hogy a Vtv. helyett eljárási kérdésben a Ket. 148. § /2/ bekezdését kellett volna alkalmazni, így a késedelmi pótlék megállapítása jogszabálysértő volt. Másrészt utalt arra, hogy késedelembe nem esett, hiszen két alkalommal is részletfizetési kedvezményben részesült. A Fővárosi Bíróság a Pp. szabályai alapján rendelte el a végrehajtás felfüggesztését, de a Pp. nem tartalmaz rendelkezést a késedelmi pótlék kiszabása vonatkozásában.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta azzal, hogy a felperes késedelembe esett, illetve a Ket. szabályai esetében nem alkalmazható.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A peres felek abban egyetértettek, hogy a késedelmi pótlék vonatkozásában a T. rendelkezései a 75. § /1/ bekezdésére figyelemmel nem alkalmazhatók. Az alperes jogi álláspontja szerint a Vtv., illetve a Vhr. szabályai szerint kell vizsgálni a késedelmi pótlék kiszabásának jogosságát, a felperes jogi álláspontja szerint a Vtv. 2. § /6/ bekezdésére figyelemmel az Áe., pontosabban jogszabályváltozás folytán a Ket. rendelkezéseit.

A Legfelsőbb Bíróság az iratok alapján megállapította, hogy a felperes késedelmi pótlékfizetési kötelezettsége nem egységesen vizsgálendő, mivel a késedelembe esésének időpontjai és módjai is elkülönültek egymástól. A felperes tekintetében a vámteher fizetési határideje 2003. március 11. napja volt. Eddig azonban csak

19.716.369 Ft-ot fizetett meg, a többi vámteher megfizetésére a VPKEP részletfizetést engedélyezett. A felperes ugyan 12 hónapban történő részletfizetési kedvezményben részesült, de az eredeti teljesítési határidő és a részletfizetés engedélyezéséről szóló határozat közötti időpontban késedelembe volt. Sem a Vtv-nek, sem a felperesi logikát követve az Áe-nek vagy a Ket-nek nincsen olyan szabálya, hogy a részletfizetési kérelem benyújtása mentesítene a késedelembe esés alól. Erre az időre tehát a vámszervek jogszerűen állapították meg a 3.798.863 Ft késedelmi pótlékot.

A másik esetben a Fővárosi Bíróság az előtte folyó közigazgatási perben a végrehajtást felfüggesztette. Ennek a felfüggesztésnek a jogi hatása - amire az elsőfokú bíróság helytállón utalt - az volt, hogy a kiszabott vámteher végrehajtás útján történő beszedését akadályozta meg. A Pp-nek a végrehajtás felfüggesztésével kapcsolatos szabályai nem tartalmazzak rendelkezést a késedelmi pótlék megállapíthatósága tekintetében.

A Vtv. és a Ket. egymással való kapcsolata vonatkozásában az elsőfokú bíróság igen részletesen és helytállón állapította meg, hogy a Ket. rendelkezését csak azokban a kérdésekben lehet alkalmazni, amelyeket a Vtv. nem szabályoz. A Vtv. annyiban speciális jogszabály, hogy nemcsak anyagi-jogi rendelkezéseket tartalmaz, hanem az anyagi jogszabályok alkalmazásához szükséges eljárási szabályokat is. A késedelmi pótlék esetében is a Vtv. 143. §-a, illetve a Vhr. 221. §-a is tartalmaz eljárásjogi szabályokat, hogy mikor és milyen módon köteles a vámhatóság intézkedni a késedelmi pótlék kiszabásáról. Ezért a Vtv. 2. § /6/ bekezdésére és a Ket. 13. § /2/ bekezdés b/ pontjára figyelemmel az elsődleges jogszabályt, vagyis a Vtv-t kellett alkalmazni az ügyben. Már pedig a Vtv. a késedelmi pótlék felszámítását vagy fel nem számíthatóságát nem teszi függővé a végrehajtás felfüggesztésétől.

Ezért a felperes, amikor az első alkalommal megkapott részletfizetési kedvezményénél az első háromhavi részletet befizette, de a negyedik havit már nem, a negyedik hónaptól kezdve ismét késedelembe esett, mindaddig, amíg a második részletfizetési kérelmét kedvezően el nem bírálták. Erre az időszakra 26.444.190 Ft késedelmi pótlék megállapítása jogszerű volt.

A harmadik tétel, vagyis 499.320 Ft vámigazgatási bírság késedelmes teljesítésére a fentebb kifejtett jogi elvek alkalmazandók, így e körben 236.267 Ft késedelmi pótlék megállapítása felperessel szemben szintén jogszerű volt.

A fentiekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 270. § /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. /VI.26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2008. május 22.

Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró